

ICV+Podem: Catalunya sí que es pot?

per **Silvio Falcón**

La candidatura Catalunya sí que es pot (CSQEP) es presenta a les eleccions del proper 27 de Setembre fruit d'una coalició electoral entre ICV-EUiA, Podem i Equo. A més a més, en prenen part alguns independents, com ara el seu cap de llista, Lluís Rabell (expresident de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, FAVB).

La candidatura

Qui es qui a CSQEP? Qui hi falta? En primer lloc, Barcelona en Comú -i principalment el nucli afí a Ada Colau- no s'ha implicat directament en la campanya del 27S. Aquest distanciament de la pròpia Colau, Pisarello, Asens o Gala Pin s'afegeix a la decisió de Procés Constituent de no concórrer amb CSQEP. Malgrat això, els regidors d'ICV i Podemos a Barcelona (Laia Ortiz i Raimundo Viejo, entre d'altres) sí que estan prenent part de la campanya electoral. Alguns dels seus companys (concretament Asens, Pisarello i Pin) han signat recentment, però, un manifest a favor de les dues candidatures rupturistes: CSQEP i la CUP-Crida Constituent.

Dels quatre caps de llista provincials hi ha dos militants d'ICV (Marc Vidal, per Girona, i Sara Vilà, per Lleida), un militant de Podem (Gerard Bargalló, per Tarragona) i un independent (Lluís Rabell, per Barcelona).

Si analitzem els primers 15 llocs de la candidatura per Barcelona trobem 3 independents, 5 membres d'ICV, 2 d'EUiA i 5 de Podem. La candidatura respon, per tant, més a un esquema clàssic de coalició electoral que no pas a una candidatura ciutadana de confluència.

Per què la candidatura no es diu Catalunya en Comú? Senzillament, perquè la candidatura municipalista no va cedir la marca electoral. El distanciament (i fins i tot, la neutralitat) d'Ada Colau no és pas casual. Cal recordar les paraules de Pablo Iglesias quan criticava durament les "sopes de sigles" a l'hora de construir la unitat popular. Malgrat això, Podemos a Catalunya ha apostat per una coalició electoral de l'estil del Front Popular (cosa que Iglesias acostumava a criticar), mentre que a Galícia i al País Valencià vol imposar les seves sigles a les mareas i a la possible coalició amb Compromís de cara a les generals.

Candidatura social

Crear ocupació, acabar amb les retallades, fer una reforma fiscal justa i solidària, lluitar contra el canvi climàtic o aconseguir una gestió pública de l'aigua. Aquestes són les cinc primeres de les vint-i-cinc prioritats del programa electoral de CSQEP. Cal viatjar fins a la número 19 per trobar una referència al procés sobiranista. La coalició ICV-Podem proposa un procés constituent català per refundar el país, que inclouria la celebració d'un referèndum sobre el futur polític de Catalunya.

Podem afirmar que la prioritat de CSQEP és clarament social: proposa mesures en matèria de política sanitària, educativa o contra la corrupció en un extens programa electoral de més de 300 fulls.

Tot i això, el perfil social de CSQEP es veu diluït per la incapacitat de portar a terme aquestes propostes, ja sigui per raons de tresoreria o competencials. Si el Tribunal Constitucional ha impugnat iniciatives com el decret contra la pobresa energètica, com duran a terme la gent de CSQEP les seves propostes?

Perspectives electorals

L'elecció de Lluís Rabell per encapçalar la candidatura és potser el primer aspecte que cal valorar. En la cerca d'una Ada Colau per a Catalunya s'ha parlat de molts noms. Aquell que tenia més força, el d'un famós periodista de La Sexta. Tot i això, sembla ser que les primeres opcions van rebutjar anar de cap de llista i ICV i Podem van oferir el lloc a Rabell. I aquest va acceptar. Rabell, de llarga trajectòria activista a Barcelona, és un perfecte desconegut pel gran públic. Per això, s'esperava que els mitjans més afins al projecte de la candidatura optessin per donar un rol més rellevant al candidat. Fer-lo voltar per places i platós per popularitzar el candidat.

Tot i així, sembla que la presència mediàtica d'Iglesias i Errejón (acompanyada d'una desaparició absoluta d'Herrera i Camats) ha eclipsat Rabell. Almenys així ho plasmava el programa de sàtira política de TV3 Polònia, en la seva emissió del 17 de Setembre.

La batalla a les xarxes entre ICV i Podem tampoc no ajuda a les projeccions electorals de la coalició. Iglesias i Errejón van posar al seu avatar de Twitter "Catalunya Sí que es Pot és Podem", per tal d'estimular el vot a la candidatura. Aquest fet va venir acompanyat d'una rèplica per part d'ICV. A més, les polèmiques declaracions d'Iglesias apel·lant als catalans d'origen espanyol han generat polèmica els primers dies de campanya electoral.

La majoria d'enquestes situen CSQEP com a tercera força de l'arc parlamentari, darrere de Junts Pel Sí i Ciutadans. Tot i així, la candidatura de Rabell podria optar a quedar segona, si ens atenem a aquestes enquestes: CSQEP obtindria entre 15 i 22 diputats. La darrera, de Sigma Dos per Telecinco, li'n donava 15-17, situant-la com a tercera força.

Queden moltes incògnites a resoldre. S'avindran ICV i Podem en aquesta batalla interna? Serà consistent el lideratge de Lluís Rabell? Emergiran noves figures capaces d'eclipsar Rabell dins la formació (Cosubiela, Albano Dante...) un cop hagin constituït grup parlamentari? Totes les incògnites seran resoltes a partir del 27S.